

- (iii) ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως (την κοινοτική νομολογία που καθιερώνει) την αρχή ότι πρέπει να παρέχεται η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους τα κοινοτικά όργανα και ότι οι παρεκκλίσεις από την ως άνω αρχή πρέπει να ερμηνεύονται στενά·
- (iv) ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως (την κοινοτική νομολογία που καθιερώνει) την αρχή ότι οι αιτήσεις για την παροχή προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να εκτιμώνται επί ατομικής βάσεως·
- (v) ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως την έννοια του «υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος» και υπέπεσε σε νομικό σφάλμα με το να θεωρήσει ότι ο αναιρέσιών έφερε, συναφώς, το βάρος της απόδειξης·
- (vi) παραβίασε την αρχή του κοινοτικού δικαίου ότι η έννομη τάξη της Κοινότητας βασίζεται στο κράτος δικαίου· και
- (vii) δεν παρέσχε επαρκή αιτιολογία και παρέλειψε να δώσει απάντηση σε συγκεκριμένα επιχειρήματα που προέβαλε ο αναιρέσιών.

(¹) ΕΕ C 112, 10/05/03, σ. 38.

(²) ΕΕ L 145, 31/05/2001, σ. 43.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση C-69/05)

(2005/C 106/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις Florence Clotuche-Duvieusart και Agnieszka Stobiecka-Kuik, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 11 Φεβρουαρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη κοινοποιώντας, πριν από την 1η Ιουλίου 2001 και το αργότερο πριν από τις 30 Ιουνίου 2002, τις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με όλα τα υφιστάμενα καθεστώτα κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της γεωργίας κατά τα έτη 2000 και 2001, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 88, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ και άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (¹) (νυν άρθρου 88 της Συνθήκης ΕΚ), όπως τέθηκε σε εφαρμογή με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας (2000/C/28/02)·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ L 83 της 27.03.1999, σ. 1.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88 της Συνθήκης ΕΚ) προβλέπει ότι «τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσιες εκθέσεις σχετικά με όλα τα υφιστάμενα καθεστώτα για τα οποία δεν έχει επιβληθεί ειδική υποχρέωση υποβολής εκθέσεων με υπό όρους απόφαση [...]». Η υποβολή αυτών των εκθέσεων στον τομέα της γεωργίας διέπεται από τις «κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας (2000/C/28/02)», οι οποίες διευκρινίζουν ότι «μια ενιαία έκθεση πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή, την πρώτη φορά πριν την 1η Ιουλίου 2001 και στη συνέχεια το αργότερο στις 30 Ιουνίου κάθε έτους, η οποία θα καλύπτει όλα τα καθεστώτα ενίσχυσης για τον γεωργικό τομέα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.» Ο δεσμευτικός χαρακτήρας των κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις, οι οποίες έγιναν δεκτές ως κατάλληλα μέτρα από ένα κράτος μέλος, έχει επιβεβαιωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου. Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου έχει αποδεχθεί τις κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, δεδομένου ότι ουδέποτε δήλωσε εγγράφως ότι αμφισβητεί τα κατάλληλα μέτρα που περιέχονται σ' αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές. Κατά συνέπεια, μη υποβάλλοντας, ούτε για το έτος 2000 ούτε για το έτος 2001, τις εν λόγω εκθέσεις, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις του.

Αίτηση αναιρέσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-27/02, Kronofrance S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από την Glunz AG και την OSB Deutschland GmbH, που κατατέθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 2005 (τηλετύπωμα/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: 11 Φεβρουαρίου 2005)

(Υπόθεση C-75/05 P)

(2005/C 106/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Wolf-Dieter Plessing και την Clarissa Schulze-Bahr, καθώς και από τον Dr. Marco Núñez Müller, κατέθεσε στις 16 Φεβρουαρίου 2005 (τηλετύπωμα/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: 11 Φεβρουαρίου 2005) ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-27/02, Kronofrance S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από την Glunz AG και την OSB Deutschland GmbH.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-27/02 (¹),
2. να αποφανθεί οριστικώς επί της υποθέσεως και να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη, οπωσδήποτε πάντως ως αβάσιμη,
3. να συνεκδικάσει, προς κοινή συζήτηση και έκδοση κοινής αποφάσεως, την παρούσα υπόθεση με την παράλληλη υπόθεση που κινήθηκε με την άσκηση αναιρέσεως εκ μέρους της Glunz AG,
4. να καταδικάσει την πρωτοδικώς προσφεύγουσα τόσο στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας όσο και στα έξοδα της διαδικασίας στην υπόθεση T-27/02.

Λόγοι της αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση προσκρούει, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ και 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Καταρχάς, η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται προς άσκηση προσφυγής. Συγκεκριμένα, το ότι η προσβαλλομένη πράξη αφορά ατομικά την προσφεύγουσα, υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, δεν απορρέει άμεσα από την ιδιότητα του «ενδιαφερομένου μέρους» κατά το άρθρο 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 659/1999. Αντίθετα, πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνο το περιεχόμενο της προσβαλλομένης νομικής πράξεως και η θέση της προσφεύγουσας στον ανταγωνισμό. Επομένως, ανταγωνιστής, ο οποίος καταγγέλλει έγκριση ενισχύσεως κατά την προδικασία, πρέπει να εξηγήσει και ενδεχομένως να αποδείξει ότι θίγεται «αισθητά» από την εγκριθείσα ενίσχυση· ακόμη και αν ακούσε μία «απλή» και μόνο προσβολή, αυτή έπρεπε πάντως να τεκμηριωθεί με πραγματικά περιστατικά. Επομένως, η προσφυγή έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν κατέδειξε την ύπαρξη ούτε μιας αισθητής ούτε καν μιας απλής προσβολής.

Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση προσκρούει περαιτέρω στα σημεία 3.3, 3.4, 3.10, 3.10.1 του πολυτομεακού πλαισίου του 1998, δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο επέβαλε στην Επιτροπή, ακόμη και αν διαθέτει επαρκή στοιχεία ως προς τον βαθμό αξιοποίησεως της οικείας αποδοτικότητας, να εξετάσει την κατανάλωση και την ενδεχόμενη συρρίκνωση της σχετικής αγοράς. Επομένως, το Πρωτοδικείο παρέβη και το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, διότι αντικατέστησε εκτιμήσεις, που απόκεινται μόνο στην Επιτροπή να κάνει, με δικές του.

Τέλος, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση προσκρούει επίσης στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, διότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε να συλλέξει στοιχεία, τα οποία είναι σημαντικά για την έκδοση αποφάσεως και πρέπει να εξακριβώνονται αυτεπαγγέλτως, και των οποίων η εξακρίβωση ήταν απαραίτητη για τη διαπίστωση του δικαιώματος προς άσκηση προσφυγής. Αυτό ισχύει ιδίως για την ένταση της σχέσεως ανταγωνισμού μεταξύ της προσφεύγουσας και της ευεργετούμενης από την ενίσχυση.

(¹) ΕΕ C 31, της 5.2.2005.

Αίτηση αναιρέσεως της Glunz AG και της OSB Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-27/02, Kronofrance S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από την Glunz AG και την OSB Deutschland GmbH, που κατατέθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2005 (τηλετύπημα/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: 16 Φεβρουαρίου 2005)

(Υπόθεση C-80/05 P)

(2005/C 106/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Glunz AG και η OSB Deutschland GmbH, εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο Dr. Hans-Jörg Niemeyer, Hengeler Mueller, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατέθεσαν στις 18 Φεβρουαρίου 2005 (τηλετύπημα/ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: 16 Φεβρουαρίου 2005) ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-27/02, Kronofrance S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από την Glunz AG και την OSB Deutschland GmbH.

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-27/02 (¹), και να απορρίψει την προσφυγή·
2. επικουρικώς, να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
3. να καταδικάσει την προσφεύγουσα της πρωτοβάθμιας δίκης στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.